Samling af Afgørelser

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT
Y. BOT
fremsat den 10. november 2011 [1]

Sag C-419/10

Wolfgang Hofmann
mod
Freistaat Bayern

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland))

»Direktiv 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis førerret er blevet inddraget i den førstnævnte medlemsstat«

1. Med dette præjudicielle spørgsmål anmodes Domstolen for første gang om at fortolke bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort [2], som er en omarbejdning af Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort [3].

2. I henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126/EF anerkendes de kørekort, som medlemsstaterne udsteder, gensidigt.

3. Der gælder imidlertid en indskrænkning af dette princip. Direktivets artikel 11, stk. 4, andet afsnit, bestemmer nemlig, at en medlemsstat *skal nægte* [4] at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget på førstnævnte stats område. Denne bestemmelse erstatter artikel 8, stk. 4, første afsnit, i direktiv 91/439, hvorefter en medlemsstat *kan nægte* [5] at anerkende et kørekort, der er udstedt under disse omstændigheder.

4. På baggrund af de forskellige udtryk, der er anvendt i de to artikler, er Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Tyskland) i tvivl om, hvorvidt den praksis, som Domstolen har udviklet i den periode, hvor direktiv 91/439 var gældende, også gælder for situationer, der er reguleret af direktiv 2006/126.

5. Domstolen har nemlig fastslået, at en medlemsstat i henhold til artikel 8, stk. 4, i direktiv 91/439 ikke kan nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, udstedt af en anden medlemsstat, med den begrundelse, at indehaveren på den første medlemsstats område er omfattet af en foranstaltning, som inddrager eller annullerer et kørekort, der er udstedt af denne medlemsstat, når foranstaltningen er forbundet med et midlertidigt forbud mod at få et nyt kørekort, som udløb før udstedelsesdatoen for det kørekort, der er udstedt af den anden medlemsstat [6].

1 — Originalsprog: fransk.

2 — EUT L 403, s. 18.

3 — EFT L 237, s. 1.

4 — Min fremhævelse.

5 — Ibidem.

6 — Jf. dom af 29.4.2004, sag C-476/01, Kapper, Sml. I, s. 5205, præmis 78, samt kendelse af 6.4.2006, sag C-227/05, Halbritter, og af 28.9.2006, sag C-340/05, Kremer.

6. Den forelæggende ret ønsker således nærmere bestemt oplyst, om den ændrede ordlyd betyder, at en medlemsstat fremover skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt under de samme betingelser.

7. Jeg vil i dette forslag til afgørelse anføre grundene til, at jeg mener, at artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 skal fortolkes således, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren i den førstnævnte medlemsstat har fået inddraget kørekortet for at have ført motorkøretøj i alkoholpåvirket tilstand, og i udstedelsesstaten ikke har gennemført den nødvendige kontrol af evnen til at føre motorkøretøj, som kræves i henhold til direktivets bilag III, punkt 14.1.

I – Relevante retsforskrifter

A – *EU-retlige forskrifter*

1. Direktiv 91/439

8. Med henblik på at fremme den frie bevægelighed for personer i Det Europæiske Fællesskab og gøre det lettere for dem at bosætte sig i en anden medlemsstat end den stat, hvor de pågældende personer har erhvervet deres kørekort, er princippet om gensidig anerkendelse af kørekort indført i direktiv 91/439/EF[7].

9. Der gælder imidlertid en indskrænkning af dette princip. I henhold til direktivets artikel 8, stk. 4, første afsnit, kan en medlemsstat nemlig nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren af kørekortet på den første medlemsstats område er omfattet af foranstaltninger vedrørende begrænsning, suspension, inddragelse eller annullation af førerretten.

2. Direktiv 2006/126

10. I henhold til artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/126 anerkendes de kørekort, som medlemsstaterne udsteder, gensidigt.

11. I henhold til direktivets artikel 7, stk. 1, litra e), er udstedelse af kørekort betinget af, at ansøgeren har sin sædvanlige bopæl i den medlemsstat, der udsteder kørekortet.

12. Direktivets artikel 11, stk. 4, andet afsnit, bestemmer, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af ethvert kørekort, der er udstedt af en anden medlemsstat til en person, hvis kørekort er begrænset, suspenderet eller inddraget på førstnævnte stats område.

13. Artikel 13, stk. 2, i direktiv 2006/126 bestemmer, at enhver førerret, som er tildelt inden den 19. januar 2013, ikke ophæves og på ingen måde berøres af bestemmelserne i dette direktiv.

14. I punkt 14.1 i direktivets bilag III anføres det, at kørekort hverken må udstedes eller fornyes for aspiranter og førere, der er afhængige af alkohol, eller som ikke kan holde bilkørsel og indtagelse af alkohol adskilt. Kørekort kan udstedes eller fornyes for aspiranter og førere, der har været kroniske alkoholikere, efter en periode, hvor de beviseligt har været afholdende, såfremt der foreligger lægeerklæring og gennemføres regelmæssig lægekontrol.

7 — Jf. direktivets artikel 1, stk. 2.

15. Artikel 16, stk. 1, i direktiv 2006/126 bestemmer, at medlemsstaterne senest den 19. januar 2011 vedtager og offentliggør de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet. Disse bestemmelser finder anvendelse fra den 19. januar 2013 [8], og direktiv 91/439 ophæves med virkning fra denne dato [9].

16. Nogle af bestemmelserne i direktiv 2006/126 finder imidlertid anvendelse før denne dato. I henhold til direktivets artikel 18, stk. 2, anvendes artikel 2, stk. 1, artikel 5, artikel 6, stk. 2, litra b), artikel 7, stk. 1, litra a), artikel 9, artikel 11, stk. 1, 3, 4, 5 og 6, artikel 12 samt bilag I, II og III fra den 19. januar 2009.

B – *Nationale retsforskrifter*

17. Bekendtgørelsen om personers adgang til færdsel i trafikken (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Straßenverkehr), i den affattelse der var gældende den 19. januar 2009 (herefter »FeV«), bestemmer i § 28, stk. 1, at indehavere af en gyldig EU- eller EØS-førerret, som har sædvanlig bopæl i Tyskland, jf. § 7, stk. 1 eller 2, har – jf. dog undtagelserne i stk. 2-4 – ret til at føre motorkøretøj i indlandet i overensstemmelse med de ved førerretten tillagte rettigheder.

18. FeV's § 28, stk. 4, første punktum, nr. 3), fastsætter, at denne ret ikke gælder for indehavere af en EU- eller EØS-førerret, som i indlandet har fået førerretten inddraget midlertidigt eller endeligt af en domstol eller umiddelbart eksigibelt eller uanfægteligt af en forvaltningsmyndighed, som det uanfægteligt er blevet nægtet at erhverve førerret, eller hvis førerret ikke er blevet inddraget, alene fordi de i mellemtiden har givet afkald på førerretten.

II – De faktiske omstændigheder og tvisten i hovedsagen

19. Wolfgang Hofmann, som er tysk statsborger, erhvervede et tysk kørekort den 13. oktober 1960. Ved en afgørelse af 21. november 1996 inddrog Amtsgericht Memmingen hans førerret. Den blev atter tildelt den 31. august 1998.

20. Efter at have ført motorkøretøj i alkoholpåvirket tilstand blev han idømt en bøde af Amtsgericht Memmingen, og hans førerret blev atter inddraget. Amtsgericht Memmingens kendelse blev retskraftig den 8. maj 2007. Denne straf var desuden ledsaget af et forbud mod at ansøge om ny førerret indtil den 7. august 2008.

21. Den 19. januar 2009 udstedte de kompetente tjekkiske myndigheder et kørekort til Wolfgang Hofmann. På dette kørekort er byen Lazany (Den Tjekkiske Republik) anført som bopæl.

22. Ved en trafikkontrol den 17. marts 2009 konstaterede de tyske myndigheder, at Wolfgang Hofmann havde et tjekkisk kørekort. Ved en anden trafikkontrol den 25. marts 2009 blev dette kørekort beslaglagt af det tyske politi, som derefter oversendte det til de kompetente tyske kørekortmyndigheder.

23. Ved skrivelse af 20. april 2009 oplyste disse myndigheder Wolfgang Hofmann om, at hans tjekkiske kørekort ikke gav ham ret til at føre motorkøretøj i Tyskland, og at kørsel uden førerret var strafbar, hvis han førte et køretøj i landet. De oplyste ham desuden om, at hvis han ikke gav samtykke til, at der på kørekortet blev påført en anmærkning om forbuddet mod at føre motorkøretøj i Tyskland, ville der blive truffet administrativ afgørelse herom.

8 — Direktivets artikel 16, stk. 2.

9 — Artikel 17, stk. 1, i direktiv 2006/126.

24. Da Wolfgang Hofmann ikke afgav samtykke til denne påførelse på det tjekkiske kørekort, fastslog Landratsamt Unterallgäu ved afgørelse af 15. juli 2009, at det kørekort, der var udstedt til ham af de kompetente tjekkiske myndigheder, ikke gav ret til at føre motorkøretøj på tysk område.

25. Wolfgang Hofmann anlagde den 13. august 2009 sag til prøvelse af denne afgørelse ved Verwaltungsgericht Augsburg med påstand om annullation af afgørelsen. Ved dom af 11. december 2009 forkastede Verwaltungsgericht Augsburg søgsmålet med den begrundelse, at betingelserne i henhold til FeV's § 28, stk. 4, første punktum, nr. 2) og 3), var opfyldt, da Wolfgang Hofmann havde fået sit tyske kørekort inddraget. Han måtte derfor ikke på tysk område gøre brug af sin førerret, tildelt af en anden medlemsstat.

26. Wolfgang Hofmann har appelleret denne dom til den forelæggende ret. Han har i alt væsentligt nedlagt påstand om ophævelse af denne dom samt af Landratsamt Unterallgäus afgørelse af 15. juli 2009.

III – Det præjudicielle spørgsmål

27. Da Bayerischer Verwaltungsgerichtshof er i tvivl om fortolkningen af bestemmelserne i direktiv 2006/126, har den besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126[…] fortolkes således, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, der er udstedt i en anden medlemsstat til en person uden for en for denne gældende suspensionsperiode, hvis hans kørekort er blevet inddraget på den førstnævnte medlemsstats område, og han på tidspunktet for udstedelsen af kørekortet havde sædvanlig bopæl på den udstedende medlemsstats område?«

IV – Stillingtagen

A – *Indledende betragtninger*

28. Da spørgsmålet om anvendelsen af artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 er rejst af den forelæggende ret i dens anmodning om præjudiciel afgørelse og af parterne i deres skriftlige indlæg, skal jeg først gøre rede for grundene til, at jeg mener, at disse bestemmelser finder anvendelse i denne sag.

29. I henhold til dette direktivs artikel 17 ophæves direktiv 91/439 med virkning fra den 19. januar 2013. Fra denne dato skal medlemsstaterne anvende bestemmelserne i direktiv 2006/126[10]. Som nævnt er visse artikler imidlertid gældende fra den 19. januar 2009, jf. direktivets artikel 18, stk. 2. Der er bl.a. tale om direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4.

30. Wolfgang Hofmann erhvervede sit tjekkiske kørekort den 19. januar 2009. Jeg mener derfor ikke, der er nogen tvivl om, at de relevante bestemmelser i denne sag er bestemmelserne i det nye direktiv om kørekort, nemlig artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, i direktiv 2006/126 finder anvendelse fra denne dato.

31. Den forelæggende ret har desuden udtrykt tvivl om, hvorvidt direktivets artikel 13, stk. 2, er til hinder for anvendelsen af samme direktivs artikel 11, stk. 4, andet afsnit. Som nævnt fastsætter førstnævnte bestemmelse, at ingen førerret, som er tildelt inden 19. januar 2013, på nogen måde ophæves eller berøres af bestemmelserne i direktiv 2006/126.

10 — Direktivets artikel 16, stk. 2.

32. Ifølge Wolfgang Hofmann finder direktivets artikel 11, stk. 4, andet afsnit, således først anvendelse fra den 19. januar 2013, og en førerret, der er tildelt inden denne dato, kan ikke begrænses, suspenderes eller inddrages.

33. Som nævnt ovenfor fastsætter direktivets artikel 16, stk. 1 og 2, at dets bestemmelser, herunder artikel 13, først finder anvendelse fra den 19. januar 2013.

34. Under alle omstændigheder fremgår det – som den tyske regering har bemærket – af artikel 13's placering i direktiv 2006/126, at den kun vedrører tildelt førerret med hensyn til særlige kategorier af køretøjer og ikke restriktion, suspension eller inddragelse af et kørekort.

35. Dette direktiv indfører nemlig en model for et fælles EF-kørekort, som skal erstatte de forskellige kørekort, som findes i medlemsstaterne [11]. I denne forbindelse fastsætter og definerer det de forskellige kategorier af kørekort [12]. Da de enkelte medlemsstater havde defineret deres egne kategorier af kørekort, før fællesskabsbestemmelserne trådte i kraft, skulle de fremover indføre kategorier svarende til dem, som EU-lovgiver har fastsat.

36. Artikel 13 i direktiv 2006/126, med overskriften »Ækvivalensregler for kørekort, der ikke følger EF-modellen«, har alene til formål at regulere spørgsmålet om ækvivalens mellem de forskellige kategorier af kørekort.

37. Dette fremgår i øvrigt også af forarbejderne. Artikel 13, stk. 2, blev således medtaget i direktivet på Europa-Parlamentets initiativ [13]. Parlamentet begrundede tilføjelsen med, at ombytningen af de gamle kørekort under ingen omstændigheder måtte føre til tab eller indskrænkning af erhvervede rettigheder med hensyn til førerret for forskellige kategorier af køretøjer [14].

38. En analyse som den, Wolfgang Hofmann har foreslået, ville desuden medføre, at en medlemsstat ikke længere kunne anvende sine nationale regler om restriktioner, suspension, inddragelse og annullation af førerretten over for førere af køretøjer, der har erhvervet deres kørekort før den 19. januar 2013. Dette ville være i direkte strid med direktiv 2006/126's formål om at forbedre færdselssikkerheden.

39. Af ovenstående grunde mener jeg, at direktivets artikel 13, stk. 2, ikke er til hinder for anvendelsen af samme direktivs artikel 11, stk. 4, andet afsnit.

B – *Det præjudicielle spørgsmål*

40. Den forelæggende ret ønsker med sit præjudicielle spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 skal fortolkes således, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren på den førstnævnte medlemsstats område har fået inddraget et tidligere kørekort, også selv om denne inddragelse har udtømt alle sine virkninger, og bopælskravet er opfyldt.

41. Den forelæggende ret ønsker således oplyst, om Domstolens retspraksis vedrørende direktiv 91/439 [15] også finder anvendelse på situationer som Wolfgang Hofmanns, der er omfattet af direktiv 2006/126.

42. Af de følgende grunde mener jeg ikke, dette er tilfældet.

11 — Jf. direktivets artikel 1, stk. 1.

12 — Jf. artikel 4 i direktiv 2006/126.

13 — Jf. ændringsforslag 13 til betænkning af 3.2.2005 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kørekort (omarbejdning) ((A6-0016/2005, herefter »betænkningen«).

14 — Ibidem.

15 — Jf. ovenfor i punkt 5.

43. Det fremgår af forarbejderne til direktiv 2006/126, at EU-lovgiver ønskede at styrke kampen mod kørekortturisme og på denne måde styrke trafiksikkerheden.

44. Ændringen af affattelsen af direktivets artikel 11, stk. 4, andet afsnit, skete nemlig på Parlamentets foranledning. I forbindelse med omarbejdningen af direktiv 91/439 foreslog Parlamentet at indføre en gensidig anerkendelse af sanktioner iværksat mod farlige førere af motorkøretøjer. Derfor gjorde Parlamentet opmærksom på, at der for at sikre, at et køreforbud i én medlemsstat gjaldt i samtlige medlemsstater, fremover burde gælde en forpligtelse for disse til at anerkende en anden medlemsstats restriktioner, suspension eller inddragelse og til at nægte at anerkende gyldigheden af kørekort, der er omfattet af sådanne foranstaltninger [16].

45. Parlamentets formål var at sikre, at kørekortturisme så vidt muligt blev bragt til ophør [17]. Ifølge Parlamentets Transport- og Turismeudvalg kan kørekortturisme defineres som det forhold, at en borger, som har fået frakendt sit kørekort i en medlemsstat på grund af en alvorlig forseelse, erhverver et nyt kørekort i en anden medlemsstat [18].

46. Endvidere påpegede Parlamentet, at det er let for personer, der har fået frataget kørekortet i en medlemsstat, f.eks. på grund af kørsel under påvirkning af alkohol eller narkotika, på skrømt at tage ophold i en anden medlemsstat og erhverve sig en førerret dér for på den måde at omgå kravene i forbindelse med generhvervelse af en førerret [19].

47. I mine øjne er det således helt klart, at ændringen af ordlyden af artikel 11, stk. 4, i direktiv 2006/126 er en tilkendegivelse af dette ønske om at styrke trafiksikkerheden ved at gå videre end, hvad der tidligere var fastsat i direktiv 91/439. Med artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 har medlemsstaterne således ikke længere nogen skønsbeføjelser, idet de skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren i den førstnævnte medlemsstat er omfattet af en restriktion, suspension eller inddragelse af et tidligere kørekort.

48. Efter min opfattelse bør dette medføre, at de tyske kompetente myndigheder i Wolfgang Hofmanns tilfælde har ret til at nægte at anerkende det kørekort, som er udstedt af de kompetente tjekkiske myndigheder.

49. På grund af de kompetente tyske myndigheders inddragelse af et tidligere kørekort skal der nemlig ved suspensionsperiodens udløb være fremlagt en medicinsk-psykologisk lægeerklæring om Wolfgang Hofmanns egnethed til at føre motorkøretøj, for at der kan udstedes et nyt kørekort.

50. Jeg mener ikke, der kan være tvivl om, at det i forbindelse med bestemte forseelser, som statistisk set er årsag til et stort antal alvorlige trafikulykker, såsom spirituskørsel [20], er en effektiv forebyggende foranstaltning til forbedring af trafiksikkerheden at lade en fornyelse af førerretten være betinget af en sådan lægeerklæring. På denne baggrund anser jeg den nationale foranstaltning for at være i overensstemmelse med et af formålene med direktiv 2006/126, nemlig forbedring af trafiksikkerheden [21].

51. Kommissionen gjorde i denne forbindelse opmærksom på, hvor vigtigt det er at oplære, uddanne, kontrollere og i givet fald sanktionere trafikanterne, da de er det første led i trafiksikkerhedskæden [22].

16 — Jf. betænkningens ændringsforslag 57 samt begrundelsen, s. 59.

17 — Jf. begrundelsen til dette ændringsforslag.

18 — Jf. udkast til indstilling ved andenbehandling af 21.9.2006 om Rådets fælles holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kørekort (2003/0252(COD), punkt 2.1).

19 — Jf. begrundelsen til betænkningens ændringsforslag 57.

20 — I 2009 blev over 35 000 mennesker dræbt på vejene i Den Europæiske Union, hvilket svarer til indbyggertallet i en mellemstor by, og ikke mindre end 1 500 000 blev kvæstet (Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 20.7.2010 med titlen »På vej mod et europæisk trafiksikkerhedsområde: politiske retningslinjer for trafiksikkerheden for 2011-2020« (KOM(2010) 389 endelig, s. 2)). Det skønnes, at hver tredje ulykke er direkte forbundet med alkohol.

21 — Jf. anden betragtning til dette direktiv.

22 — Jf. punkt 5 i Kommissionens meddelelse, nævnt ovenfor i fodnote 20.

52. Derfor finder jeg det i overensstemmelse med både direktivets ånd og bogstav med hensyn til de bestemmelser, der fandt anvendelse den 19. januar 2009, at antage, at de kompetente tyske myndigheder havde ret til at nægte at anerkende gyldigheden af det kørekort, der var udstedt af de kompetente tjekkiske myndigheder.

53. Jeg mener nemlig, at det skal tages i betragtning, at artikel 18, stk. 2, i direktiv 2006/126 bl.a. bestemmer, at direktivets bilag III ligeledes finder anvendelse fra den 19. januar 2009. Ifølge punkt 14 i dette bilag udgør indtagelse af alkohol nemlig en betydelig risiko for færdselssikkerheden, og på grund af problemets alvor må der udvises stor årvågenhed fra lægeside. Ifølge punkt 14.1 i bilaget kan en person, der er afhængig af alkohol, ikke få udstedt et kørekort, og en person, der har været kronisk alkoholiker, kan kun få fornyet kørekortet på visse betingelser, bl.a. en lægeerklæring.

54. Begrundelsen for afgørelsen af 15. juli 2009 mod Wolfgang Hofmann kan efter min opfattelse begrunde anvendelsen af kontrolforanstaltningerne i punkt 14.1 i bilag III til direktiv 2006/126. Hvis disse kontrolforanstaltninger var blevet anvendt, og hvis alle de kontrolforanstaltninger, hvormed man kunne sikre, at Wolfgang Hofmann atter var egnet til at føre motorkøretøj, var blevet gennemført, skulle de kompetente tyske myndigheder have anerkendt det tjekkiske kørekort, da disse foranstaltninger opfyldte de forskrifter, som på EU-plan tjener et fælles ønske om sikkerhed.

55. Jeg mener ikke, at den omstændighed, at de kompetente tjekkiske myndigheder ikke tog hensyn til Amtsgericht Memmingens afgørelse om inddragelse af kørekortet, har nogen betydning for den løsning, jeg foreslår. At de ikke tog hensyn til den, skyldtes enten, at Wolfgang Hofmann holdt denne afgørelse hemmelig, eller at de tjekkiske kompetente myndigheder ikke rettede nogen forespørgsel til de tyske myndigheder. Hvis det første er tilfældet, må Wolfgang Hofmanns tilsløring af omstændighederne naturligvis ikke komme ham til gode. Hvis det andet er tilfældet, må en myndigheds eventuelle fejl heller ikke skabe rettigheder, især ikke vedrørende en anden medlemsstats ret, så meget desto mindre, når et direktiv pålægger denne medlemsstat at anvende den nationale lovgivning inden for rammerne af en undtagelse, som i direktivet anerkendes som en del af den overordnede ligevægt, det indfører.

56. Kommissionen erkendte under retsmødet, at den fremgangsmåde, som skulle være fulgt i denne sag – hvor udstedelsesmedlemsstaten skulle have rettet en forespørgsel til de kompetente tyske myndigheder, og derefter, efter at have fået kendskab til Wolfgang Hofmanns alkoholproblem, skulle have anvendt foranstaltningerne i punkt 14.1 i bilag III til direktiv 2006/126 – kunne anses for at være i overensstemmelse med ånden i dette direktiv, således at det af Den Tjekkiske Republik udstedte kørekort kunne gøres gældende over for Forbundsrepublikken Tyskland.

57. Jeg er af den opfattelse, at denne fremgangsmåde, i betragtning af dens forebyggende virkning, kan kombinere de nye bestemmelser i artikel 11, stk. 4, i direktiv 2006/126 med princippet om gensidig anerkendelse på grundlag af en ubestridelig gensidig tillid, såfremt foranstaltningerne i punkt 14.1 i bilag III til dette direktiv, som finder anvendelse i alle 27 medlemsstater, er blevet iagttaget.

58. Kommissionen har ganske vist også anført, at den anser et sådant system, som ville kræve et samråd mellem de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, for kompliceret, og at det ikke er udtrykkeligt foreskrevet. Jeg gør dog opmærksom dels på artikel 12, stk. 3, i direktiv 91/439, som allerede fastsatte, at medlemsstaterne skulle bistå hinanden ved gennemførelsen af direktivet og om nødvendigt udveksle oplysninger om udstedte kørekort, dels på artikel 15 i direktiv 2006/126, som bekræfter kravet om gensidig bistand med henblik på en senere oprettelse af et kørekortnet. Samarbejde og gensidig bistand mellem medlemsstaterne vil efter min opfattelse netop styrke den gensidige tillid og derfor være nøglen til opnåelse af EU's mål inden for trafiksikkerhed. Desuden er oprettelsen af et kørekortnet næppe mere kompliceret end oprettelsen af det net af strafferegistre, som allerede findes mellem nogle medlemsstater.

59. Jeg mener derfor, at den løsning, jeg foreslår, er bedst egnet til både at imødekomme EU-lovgivers ønske om at styrke trafiksikkerheden og til således at sikre en effektiv virkning af artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126, hvis ordlyd udtrykkeligt blev ændret med henblik herpå.

60. Wolfgang Hofmanns adfærd bekræfter dette. Han synes ikke at have fået styr på sit alkoholproblem, eftersom han den 16. april 2009, næsten tre måneder efter udstedelsen af det tjekkiske kørekort, blev standset og kontrolleret af tysk politi, som konstaterede en for høj alkoholpromille i hans blod. Konsekvensen af denne for alle trafikanter farlige adfærd var, at hans tjekkiske kørekort blev inddraget i 18 måneder ved en afgørelse, der blev endelig den 5. april 2011. Jeg finder det ikke sandsynligt, at de kompetente tjekkiske myndigheder ville have udstedt et kørekort til Wolfgang Hofmann, hvis de havde haft kendskab til hans alkoholproblem.

61. Som den tyske regering har bemærket, fungerer artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 således som en sikkerhedsventil, der gør det muligt at hindre farlige personer i at føre motorkøretøj i medlemsstaterne.

62. Man kan indvende, at denne argumentation ikke kan anvendes på direktivets artikel 11, stk. 4, sidste afsnit, dvs. når foranstaltningen har form af en annullation af kørekortet. I henhold til denne bestemmelse *kan*[23] en medlemsstat nemlig nægte at udstede et kørekort til en ansøger, hvis kørekort er annulleret i en anden medlemsstat. Jeg er dog enig med den tyske regering og Kommissionen i, at annullation, der således adskilles fra suspension, restriktioner og inddragelse, ikke vedrører kørekortets indehavers egnethed til at føre motorkøretøj, men formaliteterne i forbindelse med udstedelsen af dette.

63. Formålet med direktiv 2006/126 er ikke at give EU-borgere et forum til at shoppe kørekort, alt efter om vilkårene for udstedelse er mere lempelige i en tilgrænsende medlemsstat[24], men dels at give en person, som er indehaver af et kørekort, mulighed for at tage ophold i en anden medlemsstat end den, der har udstedt kørekortet, uden at skulle gå op til køreprøve eller ombytte kørekortet, dels at sikre, at trafikanterne sikkert kan færdes på EU's veje[25].

64. På baggrund af alle ovenstående betragtninger mener jeg derfor, at artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126 skal fortolkes således, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren har fået inddraget et kørekort i den førstnævnte medlemsstat for at have ført motorkøretøj under indflydelse af alkohol, og i udstedelsesstaten ikke har gennemført den nødvendige kontrol med hensyn til evnen til at føre motorkøretøj, som kræves i henhold til direktivets bilag III, punkt 14.1.

V – Forslag til afgørelse

65. Jeg skal herefter foreslå Domstolen at besvare det af Bayerischer Verwaltungsgerichtshof forelagte spørgsmål således:

»Artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126 af 20. december 2006 om kørekort skal fortolkes således, at en medlemsstat skal nægte at anerkende gyldigheden af et kørekort, udstedt af en anden medlemsstat, når indehaveren har fået inddraget et kørekort i den førstnævnte medlemsstat for at have ført motorkøretøj under indflydelse af alkohol, og i udstedelsesstaten ikke har gennemført den nødvendige kontrol med hensyn til evnen til at føre motorkøretøj, som kræves i henhold til direktivets bilag III, punkt 14.1.«

23 — Min fremhævelse.

24 — På Wolfgang Hofmanns tjekkiske kørekort er der ganske vist anført en bopæl i Den Tjekkiske Republik. Det er imidlertid velkendt, at visse skrupelløse køreskoler har specialiseret sig i at forsyne tyske statsborgere med en bopæl med det ene mål for øje at opfylde den ene af betingelserne for at få udstedt et kørekort (jf. i denne henseende punkt 46 i dette forslag til afgørelse).

25 — Jf. anden betragtning til dette direktiv.